

**Česká školní inspekce
Královéhradecký inspektorát
Wonkova 1142, 500 02 Hradec Králové**

INSPEKČNÍ ZPRÁVA

Čj. ČŠIH-814/26-H
Sp. zn. ČŠIH-S-169/26-H

Název	Základní škola a mateřská škola MUDr. Josefa Moravce, Nemojov
Sídlo	Nemojov 101, 544 61 Nemojov
E-mail	zs.nemojov@seznam.cz
IČO	71 003 835
Identifikátor	650 046 358
Právní forma	příspěvková organizace
Zastupující	Mgr. Veronika Dulínková
Zřizovatel	Obec Nemojov
Místa inspekční činnosti	Nemojov 100, 544 61 Nemojov Nemojov 101, 544 61 Nemojov
Inspekční činnost na místě	9. 6. 2026 – 11. 6. 2026

Inspekční činnost byla zahájena doručením pověření k inspekční činnosti.

Předmět inspekční činnosti

Zjišťování a hodnocení podmínek, průběhu a výsledků vzdělávání podle příslušných školních vzdělávacích programů dle § 174 odst. 2 písm. b) zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Zjišťování a hodnocení naplnění školních vzdělávacích programů a jejich souladu s právními předpisy a rámcovými vzdělávacími programy dle § 174 odst. 2 písm. c) školského zákona, ve znění pozdějších předpisů.

Charakteristika

Základní škola a mateřská škola MUDr. Josefa Moravce, Nemojov (dále „škola“) vykonává činnost základní školy (dále „ZŠ“) pro žáky 1. až 5. ročníku, mateřské školy (dále „MŠ“), školní družiny a školní jídelny, a to ve dvou samostatných budovách. V době inspekční činnosti se ve třech třídách ZŠ vzdělávalo 45 žáků, ve dvou třídách MŠ 35 dětí, z toho mělo jedno dítě povoleno individuální vzdělávání, a do dvou oddělení školní družiny bylo k pravidelné denní docházce zapsáno 35 účastníků zájmového vzdělávání (dále „účastníci“). Škola dlouhodobě přijímá na časově omezené vzdělávání do MŠ i ZŠ děti ze Zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc ze Dvora Králové. Stravování dětí a žáků zajišťuje školní jídelna v budově MŠ. Bližší informace o škole jsou dostupné na webových stránkách www.zsnemojov.cz.

Hodnocení podmínek vzdělávání

Ředitelka školy při svém dlouhodobém působení ve funkci spolupracuje se svými dvěma zástupkyněmi, jejichž pozice byly od poslední inspekční činnosti personálně obměněny, a s vedoucí školní jídelny. Na ně delegovala část řídicích kompetencí odpovídajících svěřeným oblastem. Prostřednictvím porad a pravidelných jednání pedagogické rady v MŠ a ZŠ si ředitelka školy udržuje přehled o situaci v jednotlivých součástech školy. Vzhledem k její velikosti je základem interního informačního systému každodenní osobní komunikace, která je doplňována elektronickou formou. Řízení školského subjektu probíhá především na základě průběžného sdílení informací a ústního zhodnocení aktuální situace, nevychází ze systematického plánování a doložitelných závěrů získaných z promyšleného vyhodnocení plánů. Koncepce rozvoje školy sice stanovuje cíle v dílčích oblastech, ty však nejsou dále rozpracovány do konkrétních kroků vedoucích k jejich dosažení, chybí určení potřebných prostředků, personální zodpovědnosti a termínů splnění. V uvedených cílech se neodrážejí specifika jednotlivých součástí školy a jejich potřeby. Ve školních vzdělávacích programech jsou sice podrobně rozpracované priority školy v oblasti vzdělávání dětí a žáků, ty však nemají jasný odraz v krátkodobém plánování a v kontrole jejich postupného naplňování. Při inspekční činnosti byl zjištěn nesoulad mezi definovanými záměry a realitou v poskytovaném vzdělávání. Škola aktivně pracuje především s plány akcí na dílčí období školního roku, které sdílí se zákonnými zástupci dětí a žáků, další plány však mají spíše formální charakter. Kontrolní činnost bez vztahu ke konkrétním cílům a bez posouzení jejich naplnění není systematická. Nejsou formulovány jasné, prokazatelné závěry, na jejichž základě by byla přijímána opatření vedoucí ke zlepšení v dané oblasti, což znemožňuje kvalitní a komplexní rozvoj školy. Kontrolní systém není ve všech oblastech důsledný a efektivní. Dokladem je nevhodné organizační zajištění předmětu speciálně pedagogické péče pro žáky 4. a 5. ročníku, nedostatky v povinné dokumentaci či nepřijetí účinných opatření ke zjištěním z předchozí inspekční činnosti (např. v oblasti evaluace činnosti školy, stanovování cíle ve výuce, užívání formativního hodnocení či zavedení mechanismů pro ověřování plnění očekávaných výstupů školního vzdělávacího programu v ZŠ).

Hospitační činnost realizují ředitelka školy i obě její zástupkyně. Záznamy z hospitací obsahují doporučení, avšak obvykle spíše obecného charakteru, bez uvedení konkrétních metod a postupů, které by pedagogům napomohly ke zkvalitnění jejich další práce. Chybí také provázanost plánování dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků s poznatky z hospitační činnosti a následné vyhodnocování vlivu získaných znalostí a dovedností na kvalitu výuky a vzdělávání dětí a žáků. Charakter záznamů ze vzájemných hospitací učitelek v ZŠ nereflektuje hlavní přínos této formy sdílení zkušeností, kterým je především získávání

inspirace, diskuse nad zjištěnými riziky a společné hledání cest k dalšímu posunu. V MŠ zatím vzájemné hospitace neprobíhají. V rámci dalšího vzdělávání si pedagogové zvyšují svou kvalifikaci a aprobovanost, ředitelka školy zadává společný požadavek na vzdělávání v konkrétní oblasti podle aktuálních potřeb školy a další vzdělávací akce si pedagogové vybírají dle nabídky a individuálních zájmů. Jejich profesní rozvoj však není plánovitý a pravidelně hodnocený. Vzdělávání, které od poslední inspekční činnosti absolvovala ředitelka školy, nepokrývá v potřebné míře oblast manažerského a pedagogického vedení. Zástupkyně ředitelky školy pro MŠ zavedla pro pedagožky v předškolním vzdělávání individuální intervize – osobní pohovory, na jejichž základě jsou definovány oblasti, ve kterých se chtějí zdokonalit v dalším období. Zpětnou vazbu od pedagožek v MŠ dostává zástupkyně ředitelky školy také prostřednictvím evaluačních dotazníků. Ze získaných poznatků však zatím nejsou vyvozovány konkrétní závěry, které by se odrážely v další činnosti či plánování. Uvádění začínající učitelky v MŠ probíhá na základě písemného plánu, jehož postupné naplňování je vyhodnocováno. Představuje tak účinný prostředek k jejímu osobnostnímu a profesnímu rozvoji. Ke sledování školního klimatu průběžně slouží každodenní blízký kontakt pedagogů s dětmi a žáky a neformální komunikace s nimi. Výchovná poradkyně jako třídní učitelka ve třídě spojeného 4. a 5. ročníku zadává každoročně žákům své třídy dotazníky zaměřené na tuto oblast. Nevyužitými možnostmi tohoto nástroje je jeho zařazení i v dalších ročnících a zaznamenávání závěrů pro sledování vývoje a následnou reakci v podobě vhodných opatření. Jednotlivé pedagožky školy individuálně pracují s různými efektivními prostředky, realizují vlastní přínosné nápady či připravují zajímavé činnosti. Tím, že nejsou sdíleny a cíleně realizovány napříč celou školou či její součástí, však není jejich potenciál využit v plné míře.

Škola disponuje kvalitním materiálně technickým zázemím. Se vstřícnou podporou zřizovatele, za pomoci sponzorů i díky aktivnímu využívání dotačních programů se jej daří udržovat a modernizovat. Všechny učebny jsou nyní vybaveny digitálními technologiemi, pro podporu rozvoje digitálních kompetencí dětí i žáků škola zakoupila nové robotické pomůcky, k aktivní podpoře žáků ke čtení slouží několik knihovniček. V MŠ jsou třídní knihy a matrika nově vedeny v elektronické podobě. Aktuálně probíhá rekonstrukce školní kuchyně a výstavba nové školní jídelny. Škola dbá na utváření příjemného, podnětného prostředí, jehož nedílnou součástí jsou výsledky tvořivé práce dětí a žáků. K informování jejich zákonných zástupců slouží kromě oficiálního elektronického systému i uzavřená skupina na sociální síti, o své činnosti škola také průběžně informuje na vývěskách v obci. Přínosem pro školu v různých oblastech je funkční spolupráce s řadou rozmanitých partnerů. Kooperace s blízkými základními školami stejného typu, navázaná především pro snadnější adaptaci žáků na 2. stupeň, se prohloubila a rozšířila – žáci z těchto škol se účastní školou každoročně pořádaných sportovních akcí, čímž je podporován rozvoj jejich pohybových dovedností i komunikativních a sociálních kompetencí; pedagogové nově při svých vzájemných návštěvách sdílejí své profesní zkušenosti. Pronájmem vlastních prostor domu dětí a mládeže škola získává nejen další finanční prostředky, ale díky němu je žákům zajištěna kvalitní nabídka zájmových kroužků i táborová činnost. Úzká spolupráce se zřizovatelem a zákonnými zástupci dětí a žáků, vzájemná podpora a společné aktivity umožňují sjednocovat náhled na vzdělávání dětí a žáků a ve spojení s jejich aktivní účastí na kulturním životě obce budovat pocit vzájemné pospolitosti. Spolupráce s dalšími organizacemi a institucemi (např. obecní spolky, knihovna, místní akční skupina) účelně napomáhá naplňovat školní vzdělávací programy.

Hodnocení průběhu vzdělávání

Plánování předškolního vzdělávání vychází z tematických celků navazujících na integrované bloky školního vzdělávacího programu. Pozitivním prvkem je zařazování témat a projektových dnů, které jsou pro děti motivační. Týdenní vzdělávací plány jsou však sestavovány formálně, bez prokazatelného propojení s průběžnými výstupy pedagogické diagnostiky. Během inspekční činnosti probíhal týdenní projekt, který byl převážně realizován v prostředí lesa. Pedagožky připravily dětem pestrou vzdělávací nabídku, avšak zvolené formy a metody vzdělávání vykazovaly zásadní metodické limity. V organizaci řízených činností dominovala frontální forma, při níž nebyl zohledněn rozdílný věk jednotlivých dětí, míra jejich pozornosti ani odlišné vzdělávací možnosti a potřeby. Také při skupinové práci v rámci svého týmu plnily všechny skupiny dětí ve stejný čas totožný úkol bez ohledu na individuální úroveň jejich schopností, dovedností a zájmů. Zadávané úkoly postrádaly jakoukoli diferenciaci. To platilo i pro odpolední aktivity určené dětem v posledním roce předškolního vzdělávání zaměřené na jejich přípravu na přechod k základnímu vzdělávání. Tento přístup eliminoval prostor pro samostatné hledání řešení, vzájemnou komunikaci a kooperaci dětí, rozvoj jejich fantazie a tvořivého či divergentního myšlení; u nejstarších dětí pak neumožňoval individuálně kompenzovat oslabené oblasti či prohlubovat již získané dovednosti dle jejich rozdílné úrovně. Komunikace během frontálních činností byla převážně jednostranná, založená na monologu učitelky a pasivním poslechu dětí, což vedlo k poklesu jejich zájmu a soustředěnosti. Důsledkem pak bylo časté a neefektivní napomínání dětí ze strany učitelek. V průběhu vlastních vzdělávacích bloků učitelky s dětmi komunikovaly přirozeně a na přátelské úrovni. Jejich hodnocení práce dětí však postrádalo jak popisnou zpětnou vazbu využitelnou v dalším vzdělávání, tak posouzení dosaženého pokroku jednotlivých dětí. Učitelky neseznamovaly děti s cíli naplánovaných činností a zcela chybělo závěrečné a společné zhodnocení naplnění vzdělávacích cílů, přičemž činnosti byly ze strany pedagožek ukončovány formálně. Náznaky formativního přístupu a rozvoje autonomie dětí byly zaznamenány jen ojediněle a byly spíše spontánní, např. při zapojení dětí do tvorby kmenového pokřiku v rámci projektu nebo v reakci na aktuální zájem dětí, z něhož vzešla dohoda o venkovní pohybové aktivitě.

Hospitované hodiny v ZŠ měly vyučující připravené. Většinou seznámily žáky s tématem či plánovaným obsahem výuky, chybělo však stanovení konkrétního vzdělávacího cíle ve vztahu k žákům a kritéria jeho naplnění. Neujasněnost toho, co se mají žáci naučit, se pak v některých hodinách promítala do mechanického plnění úkolů bez jasného smyslu. Následné žákovské sebehodnocení se vztahovalo k posouzení náročnosti dané aktivity, ne ke konkrétní dosažené úrovni poznatků a dovedností či posunu ve vzdělávání. Ze strany pedagožek chyběla popisná zpětná vazba využitelná žáky v dalším učení. Vyučující zařazovaly různé způsoby motivace žáků včetně např. zdařilé dramatizace. Často ale vysvětlily zadání úkolů nedostatečně a bez ověření porozumění ze strany žáků. To vedlo k opakovaným dotazům narušujícím průběh vlastní práce žáků či k nedorozuměním mezi nimi a posilovalo roli učitele na úkor jejich samostatnosti. Tento negativní dopad byl umocňován nedůsledností pedagožek ve vedení žáků k dodržování pravidel – ať už ve vzájemné komunikaci, nebo ve vztahu k realizovaným činnostem. Naopak aktivní důsledná práce s pravidly chování ze strany zastupující učitelky v 1. ročníku, její srozumitelné požadavky a přesné pokyny s následnou funkční zpětnou vazbou k práci žáků a opakovaným upevňováním jejich návyků a získaných poznatků poskytovaly žákům řád a výuce potřebnou strukturu. V některých hodinách vyučující zvolily formu výuky nevhodně vzhledem k charakteru činnosti a zadaných úkolů. Docházelo tak k neefektivní frontální práci soustředěné na odpovědi jednotlivého žáka bez aktivního zapojení ostatních, což se odráželo v poklesu pozornosti žáků i v jejich chování. Benefitem skupinové práce měla být dle

učitelé vzájemná pomoc, tu však žáci využili ojedinelé a úlohám se věnovali převážně samostatně, bez rovnoměrného zapojení všech členů skupiny a skutečné kooperace. Bylo patrné, že případná spolupráce žáků byla spíše bezděčná, pedagožky k ní žáky promyšleně a metodicky správně nevedly (např. nepracovaly s rozdělením rolí mezi členy skupiny). V některých případech měly vyučující pro žáky s rychlejším pracovním tempem připravené další úkoly či jinou doplňující aktivitu, avšak žákům nebyla poskytována možnost vlastního výběru z úloh různé náročnosti. Pouze v jedné sledované hodině ve třídách se dvěma spojenými ročníky bylo zadání práce žáků cíleně diferencováno s ohledem na jejich rozdílný věk, úkoly pro oba ročníky byly zároveň příhodně tematicky provázány a prostřednictvím účelně zařazených mezipředmětových vztahů byla rozvíjena i postojová složka vzdělávacího cíle. V ostatních hodinách pracovali žáci obou ročníků na stejném zadání. V hospitované výuce se objevila řada příležitostí pro efektivní práci s chybou za účelem lepšího pochopení a prohloubení vědomostí. Většinou ale byla chyba pouze konstatována a opravena, nejčastěji samotnou učitelkou či asistentkou pedagoga. Tím zároveň nebyl využit potenciál pro rozvoj kritického myšlení žáků a jejich souvislejší verbální projev. K samostatnému odhalení odpovědi i k uvědomování si souvislosti pomocí vhodně volených návodných otázek a zdařilé vizualizace (kreslení obrázků) byli vedeni žáci 1. ročníku. Činnost asistentek pedagoga vykazovala rozdíly v míře aktivního poskytování účelné podpory s ohledem na aktuální situaci ve třídě a tím i v jejím reálném přínosu žákům. Závěry hodin vyučující sice využívaly ke zhodnocení práce žáků, ale bez opory v konkrétních kritériích mělo především pocitový (i výrazně subjektivní) či formální a zobecněný charakter, bez vztahu k dosaženému pokroku či kvalitě nabytých vědomostí a dovedností. Zamýšlené metody práce, typy úloh a úkolů včetně začlenění digitální techniky či mezipředmětových vztahů v hospitovaných hodinách nabízely četné možnosti pro realizaci zajímavé, podnětné výuky. Bez jejich smysluplného provázání s konkrétním cílem zaměřeným na žáky a vlastní proces jejich učení, ne na učivo a očekávaný výsledek, však nemohl být potenciál těchto prostředků náležitě zúročen.

Průběh zájmového vzdělávání ve školní družině je pružně přizpůsobován prostorovým podmínkám školy. I přes limitující faktor v podobě absence vlastních prostor se pedagožkám daří vytvářet podnětné a bezpečné prostředí. Využívání tříd ZŠ kladé vyšší nároky na plánování i úklid, což však účastníci díky jasně nastaveným pravidlům zvládali bez narušení kvality vzdělávání. V organizaci sledovaných zájmových činností se efektivně střídaly odpočinkové bloky s aktivitou účastníků, ať už v podobě tvořivých a herních činností či fyzického pohybu, který je pravidelnou součástí zájmového vzdělávání. Účastníci si samostatně volili z pestré nabídky aktivit, která reflektovala jejich zájmy. Vychovatelka i asistentka pedagoga efektivně střídaly své role, s účastníky jednaly vstřícně a přátelsky.

Hodnocení výsledků vzdělávání

V oblasti hodnocení výsledků předškolního vzdělávání MŠ opustila dřívější jednotný diagnostický nástroj a pedagožky vytvářejí vlastní záznamové archy. Ty však zatím nejsou v obou třídách sjednoceny. V jejich podobě, množství uvedených informací i v následné práci učitelé s nimi byly zaznamenány rozdíly. Pedagogická diagnostika má spíše formální charakter. Její závěry nevycházejí z hlubší analýzy získaných dat, neobsahovaly konkrétní informace o dosažené vzdělávací úrovni a posunu jednotlivých dětí. Výstupy z pedagogické diagnostiky ani poznatky z průběžného pozorování dětí při jejich činnostech nejsou využívány jako východisko pro plánování diferencované vzdělávací nabídky, a to jak vzhledem k věku dětí, tak k jejich individuálním možnostem a potřebám. Od září 2025 MŠ nově zavedla dětská portfolia, která však zatím neplní zcela svou diagnostickou funkci.

U dětí v posledním roce povinného předškolního vzdělávání je vhodně zařazováno sebehodnocení formou vybarvování obrázků, kdy dítě samostatně posuzuje, zda konkrétní praktickou dovednost ovládá. Pedagožky se zdařile přizpůsobují specifickým potřebám práce s dětmi mladšími tří let a kvalitně zvládají i jejich adaptační obtíže. Logopedická depistáž externě neprobíhá, je však plně nahrazena průběžnou individuální prevencí a skupinovou logopedickou prevencí přímo ve třídách. MŠ úspěšně integruje a podporuje děti se specifickými potřebami. Cíleně vytváří bezpečné, vstřícné a respektující prostředí založené na principech rovných příležitostí ke vzdělávání pro všechny děti bez rozdílu, s ohledem na jejich individuální vzdělávací potřeby, rodinné a sociální zázemí či životní situaci. Významným prvkem podpory rovného přístupu je přijímání dětí ze Zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc, kterým škola poskytuje stabilní, podnětné a emocionálně bezpečné prostředí napomáhající jejich úspěšnému začlenění do kolektivu vrstevníků i podporu v náročných situacích. Vytváří vhodné podmínky pro stabilizaci jejich režimu, aktivní zapojení do vzdělávání i citlivou podporu. Pedagožky uplatňují empatický přístup, který zohledňuje specifické potřeby jednotlivých dětí a přispívá k jejich celkovému rozvoji. Otevřená, vstřícná a partnerská komunikace se zákonnými zástupci dětí i dalšími pečujícími osobami účinně napomáhá eliminaci možných bariér v přístupu ke vzdělávání a podporuje vzájemnou důvěru. S nástupem nové zástupkyně ředitelky školy pro MŠ se podařilo rozvinout bližší komunikaci se zákonnými zástupci dětí a více je kladen důraz na připravenost dětí na další vzdělávání. Jejich přípravě na přechod do ZŠ se ve vzájemné spolupráci věnují pedagožky MŠ i ZŠ – realizují tematické programy pro děti v posledním roce předškolního vzdělávání, v MŠ se na základě požadavků učitelky 1. ročníku ZŠ za účelem prevence školního neúspěchu cíleně zaměřují na upevňování konkrétních dovedností dětí. Vzájemnému poznávání napomáhají i návštěvy učitelek ze ZŠ v MŠ či společné aktivity dětí a žáků.

Pro hodnocení vzdělávacích výsledků žáků zpracovávají všechny vyučující v ZŠ pro jednotlivé předměty v každém ročníku kritéria, o nichž informují zákonné zástupce žáků a dle potřeby je pro daný školní rok aktualizují. S ohledem na plánované změny v hodnocení žáků 1. a 2. ročníku vycházející z revize rámcového vzdělávacího programu zavedla škola konkrétní úpravy již v aktuálním školním roce. V hodnocení vzdělávacích výsledků žáků 1. ročníku byl výrazně posílen jeho motivační charakter. Při průběžném hodnocení ve všeobecně vzdělávacích předmětech není využívána celá klasifikační škála, u předmětů výchovného zaměření si škola nastavila místo známek formativní zpětnou vazbu. Aktuálně užívaná forma hodnocení prostřednictvím samolepek a způsob jejich evidence však obsahuje rizika v zajištění okamžité doložitelnosti podkladů k hodnocení ze strany školy, neposkytuje jednoznačné informace žákům a jejich zákonným zástupcům a nereflektuje pokrok žáků. Předpokládaná formativní povaha hodnocení ve výchovách tedy zatím není naplněna. Do posuzování svých vzdělávacích výsledků jsou účelně zapojováni i sami žáci 1. ročníku, a to díky pravidelným sebehodnoticím listům, jež jsou součástí portfolií jejich prací. Závěrečné hodnocení na vysvědčení v podobě klasifikace je v 1. ročníku doplněno slovním „motivačním dopisem“, který poskytuje žákům i jejich zákonným zástupcům komplexnější informaci o dosažené vzdělávací úrovni. Zákonní zástupci všech žáků jsou o výsledcích vzdělávání a chování svých dětí informováni v rámci elektronického systému školy a na třídních schůzkách a konzultacích. Ředitelka školy si udržuje přehled o naplnění tematických plánů, s nimiž vyučující při plánování výuky pracují, avšak škola nemá vytvořen systém pro sledování a vyhodnocení souladu dosažených vzdělávacích výsledků žáků s očekávanými výstupy školního vzdělávacího programu a úrovně jejich klíčových kompetencí. Tento stav přetrvává od předchozí inspekční činnosti. Škola také nevyužívá žádné mechanismy k získání objektivizované zpětné vazby o úrovni interních kritérií pro hodnocení vzdělávacích výsledků žáků. Prostřednictvím školních akcí, kterých se účastní

i spolupracující malotřídní školy, se žáci těchto škol vzájemně poznávají již v průběhu 1. stupně, což jim následně usnadňuje společný přechod na 2. stupeň. Tento proces je funkčně posilován aktivní spoluprací se školou, kde žáci ve vzdělávání pokračují (např. návštěvy žáků 4. a 5. ročníku v této škole s připravenými činnostmi i ke spolupráci s tamními žáky, poskytování informací o žácích a společná koordinace nově vznikajících třídních kolektivů). Díky této kooperaci má ředitelka školy také přehled o úspěšnosti žáků v dalším vzdělávání a na základě sdílených zjištění případně optimalizuje podmínky vzdělávání ve škole pro zajištění lepší návaznosti (např. výběr učebnic).

Všechny vyučující v ZŠ využívají rozmanité individuální prostředky pro motivaci žáků ke správnému chování a k cílevědomé práci v průběhu celého školního roku. Vzdělávání ve škole je doplňováno o pestré škálu činností a akcí (např. projektové dny i dílčí projekty, besedy, exkurze), kterými škola posiluje osobnostní rozvoj žáků. Příprava a realizace žakovského divadelního představení je efektivním nástrojem pro všestranný rozvoj žáků, jejich vytrvalosti, zodpovědnosti a pečlivosti, posiluje schopnost týmové spolupráce i prezentační dovednosti. V rámci realizace tzv. kavárny pro zákonné zástupce žáků si žáci mj. osvojují společenské chování. Napříč všemi ročníky se pedagožky aktivně věnují rozvoji čtenářské gramotnosti žáků a vytvářejí jim vhodné podmínky k zapojení do vědomostních soutěží (např. v matematice, přírodovědě), a to i v prostřednictvím pravidelné spolupráce s domem dětí a mládeže. Škola také pořádá řadu vlastních soutěží, a to nejen pro své žáky, ale i pro žáky ze spřátelených škol – každoročně tak probíhá turnaj ve vybíjené nebo překážkový běh v přírodě. Aktivní přípravě na něj v podobě rozvoje potřebných dovedností se žáci věnují i v rámci tělesné výchovy a sportovního kroužku. Velký důraz školy na rozvoj pohybových dovedností dětí a žáků se promítá do pestré nabídky i dalších sportovních činností, jako jsou plavecký a lyžařský kurz, jichž se na základě zájmu účastní i děti z MŠ, či nově vodácký výlet pro žáky na raftech. Činnost školní družiny přirozeně navazuje na základní vzdělávání a funkčně ho doplňuje např. v oblastech rozvoje kreativity, fyzické zdatnosti, sociálních dovedností, environmentální výchovy či v cíleném poznávání okolí. Úzká spolupráce školní družiny se ZŠ se pozitivně odráží ve společných projektech. Prostřednictvím realizovaných aktivit a akcí škola účinně napomáhá rozvoji vzájemných vztahů mezi všemi aktéry vzdělávání a má velký přínos i v aktivním zapojení dětí a žáků do života obce. Tím u nich účinně podporuje pocit sounáležitosti s místem, kde žijí a vzdělávají se. Škola se cíleně věnuje upevňování vztahů s rodinami žáků i širší veřejností – realizuje např. školní ples, zahradní slavnost, ve spolupráci se zřizovatelem pořádá turnaj v deskových hrách mezi žáky a seniory, MŠ organizuje řadu tematicky zaměřených tvořivých dílen.

Poradenské služby ve škole zajišťuje ve spolupráci s ředitelkou školy její zástupkyně pro ZŠ ve funkci výchovné poradkyně a školní metodičky prevence, která v této oblasti využívá své předchozí pracovní zkušenosti z oblasti speciální pedagogiky. Díky nízkému počtu žáků a okamžitému sdílení informací mezi pedagogy se škole daří podchytit včas vzniklé problémy a řešit je, a to informováním i aktivním zapojením zákonných zástupců žáků. Téma prevence rizikového chování jsou zahrnuta do výuky a doplňována o cílené preventivní programy vedené jak samotnými pedagogy, tak externími partnery. V návaznosti na konkrétní případ řešeného rizikového chování škola nově navázala spolupráci s okresním metodikem prevence a zaměřila se na posílení práce s třídními kolektivy. K vytvoření příznivého školního klimatu a upevňování vzájemných vztahů přispívají projektové činnosti i řada dalších aktivit realizovaných nejen pro žáky napříč ročníky, ale i společně pro děti a žáky. Žákům se speciálními vzdělávacími potřebami škola poskytuje podporu jak na základě vlastní identifikace rizik a potíží ve vzdělávání, tak dle doporučení školských poradenských zařízení. Výchovná poradkyně v rámci hospitací

sleduje činnost asistentek pedagoga, v níž škola klade důraz na poskytování podpory všem žákům, kteří ji aktuálně potřebují, i práci se žáky se speciálními vzdělávacími potřebami. O jejich konkrétní podobě je pedagogický sbor informován. Účinnost poskytovaných podpůrných opatření je však doložitelně vyhodnocována pouze pro účely dalšího vyšetření žáků ve školském poradenském zařízení, ne už průběžně za účelem jejich optimalizace ve vztahu k aktuální situaci konkrétního žáka ani ke sledování vývoje pro následnou úpravu podpory. V tomto směru není dostatečně využíván ani potenciál poznatků asistentek pedagoga získaných z průběhu vzdělávání či závěry z výuky předmětu speciálně pedagogické péče.

Závěry

Vývoj školy

- Od poslední inspekční činnosti proběhla personální změna ve funkcích zástupkyně ředitelky školy pro mateřskou školu a pro základní školu, došlo k částečné obměně pedagogického sboru.
- Škola rozšířila a prohloubila spolupráci s blízkými školami stejného typu a pokračuje ve funkční kooperaci s řadou dalších externích partnerů.
- V mateřské škole byla zavedena dětská portfolia. V 1. ročníku základní školy došlo k úpravě pravidel pro průběžné hodnocení vzdělávacích výsledků žáků a klasifikace na vysvědčení byla doplněna o slovní komentář.
- Ředitelka školy se věnuje průběžnému zkvalitňování materiálně technických i prostorových podmínek poskytovaného vzdělávání a školských služeb (např. vybavení školy digitální technikou, zahájení rekonstrukce školní kuchyně a výstavba nové školní jídelny).
- Ředitelka školy nepřijala ke všem nedostatkům zjištěným při předchozí inspekční činnosti efektivní opatření, některé z nich tak přetrvávají.

Silné stránky

- Škola účelně propojuje činnost svých jednotlivých součástí a rozvíjí funkční spolupráci s řadou rozmanitých externích partnerů, což pozitivně ovlivňuje všestranný osobnostní rozvoj dětí a žáků, usnadňuje jejich přechody mezi jednotlivými stupni vzdělávání a účinně posiluje jejich pocit sounáležitosti s místem, kde žijí a vzdělávají se. (1.5)

Mateřská škola

- Škola vytváří prostředí založené na rovném přístupu a vzájemném respektu ke všem dětem i jejich rodinám, úspěšně začleňuje do vzdělávání děti v náročné životní situaci pobývajících ve škole po omezenou dobu. Empatický přístup pedagožek účinně eliminuje bariéry v přístupu ke vzdělávání a posiluje u každého jednotlivce pocit pospolitosti. (6.1)

Číselné označení odkazuje na kód kritéria v příslušné modifikaci. Znění kritéria je dostupné na adrese: kriteria.csicr.cz

Slabé stránky (oblasti ke zlepšení)

- Řízení školy není založeno na systematickém plánování s jasnými, konkrétně vymezenými a sdílenými cíli, definovanými prostředky a kroky k jejich dosažení a následným vyhodnocováním jejich naplnění s doložitelnými závěry, na jejichž základě by byla přijímána efektivní opatření pro zkvalitnění dané oblasti. (1.1)

- Kontrolní systém školy není důsledný a funkční, vedení školy pravidelně nezjišťuje stav ve všech důležitých oblastech, nerealizuje systematickou evaluaci napříč všemi oblastmi své činnosti a nesleduje účinnost zavedených postupů a opatření. (2.1)

Mateřská škola

- Plánování předškolního vzdělávání vykazuje formální charakter – nejsou v něm zohledňovány věk, vývojové předpoklady a specifické potřeby jednotlivých dětí, což se v hospitovaném vzdělávání projevilo dominancí neefektivní frontální formy vzdělávání, zadáváním unifikovaných úkolů bez diferenciací a nedostatečnými příležitostmi pro samostatné objevování poznatků, iniciativu, tvořivost a spolupráci dětí. (4.1)
- Pedagogická diagnostika není systematicky evidována, její závěry neumožňují sledovat vývoj jednotlivých dětí v průběhu vzdělávání a neprovázanost jejich výsledků s plánováním se odráží do nediferencované vzdělávací nabídky. Ve sledovaném vzdělávání učitelky nestanovovaly dětem konkrétní vzdělávací cíle, neposkytovaly jim popisnou zpětnou vazbu a informace o jejich pokroku a nevedly je k sebehodnocení a vzájemnému hodnocení. (4.3)

Základní škola

- Ve sledovaných hodinách vyučující nevytvářely žákům dostatek příležitostí pro vlastní iniciativu, samostatnou práci s různými zdroji informací a k následnému zdůvodňování odpovědí, obhajování názorů a souvislejšímu verbálnímu projevu. Chyba nebyla využívána k upevňování a prohlubování poznatků. Učitelky neposkytovaly žákům jasné pokyny vedoucí k jejich skutečné spolupráci a účelnému rozdělení společné práce v rámci kooperativních činností. (4.2)
- V hospitované výuce chybělo stanovení konkrétních, jasně definovaných cílů s kritérii jejich dosažení a s následným vyhodnocením jejich naplnění. Realizované sebehodnocení a vzájemné hodnocení žáků bylo převážně formální či pocitové. Učitelky neposkytovaly žákům popisnou zpětnou vazbu využitelnou v dalším učení. Zadávaná práce nebyla dostatečně diferencována s ohledem na rozdílný věk žáků, jejich individuální vzdělávací potřeby, možnosti a zájmy. (4.3)
- Škola stále nemá vytvořen systém pro ověřování souladu dosažených vzdělávacích výsledků žáků s očekávanými výstupy školního vzdělávacího programu. (5.2)

Číselné označení odkazuje na kód kritéria v příslušné modifikaci. Znění kritéria je dostupné na adrese: kriteria.csicr.cz

Doporučení pro zlepšení činnosti školy

- Pracovat při plánování činnosti školy ve všech oblastech s konkrétními cíli založenými na uvědomění si jejich smyslu, vymezovat prostředky a dílčí kroky k jejich dosažení, personální zodpovědnost i termíny splnění. Vyhodnocovat reálné naplnění těchto cílů a na základě učiněných zjištění nastavovat opatření vedoucí ke zkvalitnění dané oblasti.
- Provádět důsledně a systematicky kontrolní činnost ve všech oblastech, zaznamenávat závěry z ní a aktivně s nimi pracovat.
- Rozšířit individuálně užívané přínosné nástroje, metody a nápady jednotlivých pedagogů napříč celou školou či její součástí, využívat maximálně jejich potenciál.
- Věnovat se promyšleně profesnímu rozvoji svému i jednotlivých pedagogů, zaměřovat cíleně jejich individuální vzdělávání podle zjištění z hospitační činnosti za účelem zkvalitnění konkrétních prvků výuky. Soustředit se na práci se vzdělávacími cíli a jejich

složkami, na praktické osvojování a užívání popisného jazyka a formativního hodnocení u všech pedagogických pracovníků ve všech součástech školy.

- Realizovat vzájemné hospitace i v mateřské škole; pracovat s nimi jako se zdrojem inspirace a možností pro společné hledání cest ke zkvalitnění poskytovaného vzdělávání a výuky. Využít v tomto směru navázané spolupráce s dalšími školami.
- Seznamovat děti v mateřské škole s cíli činností a vzdělávací bloky pravidelně uzavírat společným reflexivním zhodnocením, systematicky uplatňovat formativní hodnocení. Omezit dominanci frontální formy a unifikovaných úkolů ve prospěch kooperativních činností, diferenciací a individualizace činností a úkolů.
- Vytvořit a sjednotit pro obě třídy mateřské školy diagnostické archy, které budou průkazně mapovat konkrétní pokrok každého dítěte v jednotlivých oblastech v čase, a zajistit pravidelné vyhodnocování těchto dat. Výstupy pedagogické diagnostiky využívat při plánování tak, aby týdenní vzdělávací plány přímo reagovaly na zjištěné individuální potřeby jednotlivých dětí.
- Stanovovat žákům ve výuce na základní škole jasné, konkrétní vzdělávací cíle i s kritérii jejich dosažení, v průběhu hodiny se k nim opakovaně vracet a následně vést žáky ke zhodnocení naplnění těchto cílů ve vztahu k procesu jejich učení.
- Zapojovat žáky rovnoměrně do činností v rámci výuky, cíleně podněcovat i žáky méně aktivní. Naučit žáky pracovat s rozdělením rolí při skupinové práci a charakterem zadávaných úkolů je vést k aktivní vzájemné komunikaci, spolupráci a zodpovědnosti za společně vykonanou práci.
- Upozadit roli učitele a vytvářet žákům dostatek příležitostí pro samostatnou práci s různými zdroji informací, vlastní uvažování a kritické posuzování informací a získaných poznatků. Vést je k souvislejšímu verbálnímu projevu, zdůvodňování odpovědí a samostatnému vysvětlování.
- Poskytovat žákům popisnou zpětnou vazbu k jejich práci, vyjadřovat se konkrétně k průběhu jejich učení. Vést žáky cíleně k práci s chybou za účelem upevňování získaných poznatků a prohloubení porozumění prostřednictvím vlastního vyhledávání chyby, jejího zdůvodňování a vysvětlování samotnými žáky.
- Pracovat se slovně zdůvodněným sebehodnocením žáků ve vztahu k naplnění vzdělávacího cíle, nespokojovat se jen s gesty či emotikony. Učit žáky sdělit, co konkrétně by jim pomohlo k dosažení pokroku, až už ze strany pedagoga, či na základě vlastní aktivity. Pro vzájemné vrstevnické hodnocení nastavovat konkrétní kritéria vztahující se k zadanému úkolu či cíli dané činnosti.
- Zavést vhodný systém pro vyhodnocování dosažené úrovně očekávaných výstupů školního vzdělávacího programu pro základní vzdělávání a pro získání objektivizované zpětné vazby o úrovni interních hodnotících kritérií.
- Zajistit žákům 1. ročníku a jejich zákonným zástupcům v hodnocení předmětů výchovného zaměření jasné informace o dosažených vzdělávacích výsledcích a posunu žáků v konkrétním předmětu. Evidovat tyto výsledky v oficiálním školním systému.
- Vyhodnocovat poskytovaná podpůrná opatření průběžně, alespoň dvakrát během školního roku, a to za účelem jejich optimalizace. Zaznamenávat si zjištěné závěry pro sledování jejich účinnosti v čase a vývoje vzdělávacích výsledků žáků.

Stanovení lhůty

Česká školní inspekce v souladu s § 175 odst. 1 školského zákona ukládá ředitelce školy ve lhůtě do 30 dnů od marného uplynutí lhůty pro podání připomínek k obsahu inspekční zprávy, resp. od doručení stanoviska k připomínkám, přijmout opatření k odstranění nedostatků zjištěných inspekční činností. Tyto nedostatky jsou formulovány v části slabé stránky (oblasti ke zlepšení). Ve stejné lhůtě písemně informujte Českou školní inspekci, jaká byla přijata opatření, a to prostřednictvím datové schránky (g7zais9).

Seznam dokladů, o které se inspekční zjištění opírají

1. Zřizovací listina školy č. j. 4/2014 vydaná Obcí Nemojov dne 19. 12. 2014 s účinností od 1. 1. 2015
2. Jmenování ředitelky školy č. j. 5/2002 vydané Obcí Nemojov dne 2. 12. 2002 s účinností od 1. 1. 2003
3. Dokumentace k hodnocení materiálních a finančních podmínek školy a k zajištění podmínek bezpečnosti a zdraví dětí a žáků vedená ve školním roce 2025/2026
4. Koncepce rozvoje školy platná v aktuálním období
5. Organizační řád a organizační schéma platné ve školním roce 2025/2026
6. Záznamy z hospitační činnosti ředitelky školy a jejích zástupkyň vedené ve školním roce 2025/2026 (vzorek)
7. Plán dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků na školní rok 2025/2026
8. Diagnostické záznamy o dětech a portfolia dětí vedené ve školním roce 2025/2026 (vzorek)
9. Dokumentace k výsledkům vzdělávání žáků vedená ve školním roce 2025/2026 (vzorek)
10. Dokumentace školní družiny vedená ve školním roce 2025/2026
11. Dokumentace školního poradenského pracoviště vedená ve školním roce 2025/2026
12. Dokumentace žáků se speciálními vzdělávacími potřebami vedená a platná ve školním roce 2025/2026 (vzorek)
13. Další dokumentace školy podle § 28 odst. 1 školského zákona vedená a platná ve školním roce 2025/2026

Poučení

Podle § 174 odst. 11 školského zákona může ředitelka školy podat připomínky k obsahu inspekční zprávy České školní inspekci, a to do 14 dnů po jejím převzetí (u škol a školských zařízení je doručeno již dnem dodání do datové schránky, což je považováno za den převzetí dokumentu). Případné připomínky zašlete prostřednictvím datové schránky (g7zais9), a to k rukám ředitelky inspektorátu.

Inspekční zprávu společně s připomínkami a stanoviskem České školní inspekce k jejich obsahu zasílá Česká školní inspekce zřizovateli a školské radě. Inspekční zpráva včetně připomínek je veřejná a je uložena po dobu 10 let ve škole nebo školském zařízení, jichž se týká, a v místně příslušném inspektorátu České školní inspekce.

Zároveň je inspekční zpráva zveřejněna v Registru inspekčních zpráv na webových stránkách České školní inspekce www.csicr.cz.

Složení inspekčního týmu a datum vyhotovení inspekční zprávy

Mgr. Petra Olivová, školní inspektorka, vedoucí inspekčního týmu

Mgr. Renáta Bašová, školní inspektorka

Bc. Denisa Franc Müllerová, školní inspektorka

Mgr. Jitka Hlávková, školní inspektorka

13. 7. 2026